

2. Straffedomme kan ikke uden videre begrunde disse forholdsregler.

3. Udløbet af det identitetskort eller pas, der har været lagt til grund ved indrejsen i modtagerlandet og ved udstedelsen af opholdstilladelsen, kan ikke retfærdiggøre udvisning fra territoriet.

4. Den stat, der har udstedt identitetskortet eller passet, tillader uden særlige formaliteter indrejse for indehaveren af dette dokument, selvom det er udløbet eller indehaverens statsborgerskab anfægtet.

Artikel 4

1. De eneste sygdomme og svagheder, der kan retfærdiggøre afvisning ved indrejse eller nægtelse af at udstede den første opholdstilladelse, er dem, der er anført på listen i bilaget.

2. Fremkomst af sygdomme eller svagheder efter udstedelsen af den første opholdstilladelse kan ikke retfærdiggøre nægtelse af at forny opholdstilladelsen eller udvisning fra territoriet.

3. Medlemsstaterne kan ikke indføre nye bestemmelser og forholdsregler, der er mere restriktive end de, der er gældende ved nærværende direktivs bekendtgørelse.

Artikel 5

1. Beslutning vedrørende udstedelse eller nægtelse af den første opholdstilladelse skal træffes hurtigst muligt og senest 6 måneder efter ansøgningen.

Ansøgeren kan midlertidigt opholde sig på territoriet, indtil beslutning vedrørende udstedelse eller nægtelse af opholdstilladelse er truffet.

2. Modtagerlandet kan, når det skønner det uundgåeligt, anmode om oplysninger fra hjemlandet og eventuelt fra andre medlemslande om ansøgerens tidligere straffe. Sådanne forespørgsler må ikke antage en systematisk karakter.

Den adspurgte medlemsstat skal besvare forespørgsler inden 2 måneder.

Artikel 6

Ansøgeren skal have meddelelse om de hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, der er lagt til grund for en beslutning, der vedrører ham, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor.

Artikel 7

Beslutningen vedrørende nægtelse af at udstede eller forny en opholdstilladelse eller om udvisning fra territoriet skal meddeles den pågældende. I meddelelsen skal det angives, inden for hvilken frist han skal forlade territoriet. Bortset fra påtrængende tilfælde må denne frist ikke være kortere end 15 dage, når vedkommende endnu ikke har opnået en opholdstilladelse, og i alle øvrige tilfælde ikke kortere end 1 måned.

Artikel 8

Den pågældende skal over for beslutningen om indrejse, nægtelse af udstedelse eller fornyelse af opholdstilladelse eller om udvisning fra territoriet kunne benytte den samme klageadgang, som står åben for indenlandske statsborgere med hensyn til administrative afgørelser.

Artikel 9

1. Hvis der ingen retsmidler findes, hvis retsmidlet kun kan angå spørgsmålet om beslutningens lovlighed, eller ikke har opsættende virkning, må beslutning om nægtelse af fornyelse af opholdstilladelse eller om udvisning af en indehaver af opholdstilladelse fra territoriet, bortset fra påtrængende tilfælde, ikke træffes af den administrative myndighed før efter indhentet udtalelse fra en kompetent myndighed i modtagerstaten, over for hvem den pågældende skal kunne fremføre sit forsvaret og lade sig assistere eller repræsentere i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i den nationale lovgivning.

Denne myndighed skal være en anden end den, der er kompetent til at træffe beslutning om nægtelse af fornyelse af opholdstilladelsen eller om udvisning.

2. Beslutninger om nægtelse af udstedelse af den første opholdstilladelse og beslutning om udvisning før udstedelse af en sådan tilladelse skal på den pågældendes begæring forelægges for den myndighed, fra hvilken forudgående udtalelse skal indhentes efter stk. 1. Han er da berettiget til personligt at fremføre sit forsvaret, medmindre hensyn til statens sikkerhed taler derimod.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne lader de foranstaltninger, der er nødvendige til dette direktivs gennemførelse, træde i kraft inden 6 måneder